

שפיגל אמר לאנגליס לעלות להר ולירות. אבל הצבא דרש לפלוח להם ה-ער להכנס למשק. ש-יגל שאל אם באו לעזור. הצבא ענה כן. שפיגל דרש אז להעמיד הצבא לפיקודו - והם הסכימו. ל-י הוראותיו פתחו באש של מכוניות כבדות על ההרים וגם פתחו באש בגני תוחחי המסורונים - ואש הערבים נפסקה. ברבע אחרי 11 נפסקה האש. בחורינו עלו אז להר - בחיפוי אש של האנגלים, בדקו הרכס ללא נמצאו יותר ערבים. נחום בדק אז ההר והעמדות של הערבים.

גינזבורג מציע שנחום שפיגל מקבל הפיקוד בנפת חל-חי (הוא נועד להיות קצין תיכון בחטיבת הדרום).

היה להם קשר אלוטמי כל הזמן, ב-9.30 קיבלו ידיעה שבשמיר מוכנה עזרה של 15 איש (בשמיר יש מחנה אמונים של פלמח. אבל אמרו להם לחכות, כי הרגישו ששולטים במצב ולאחר שנודע שצבא עומד לבוא אמרו להם לא לבוא. היחסים עם הצבא ויחס הצבא היו מצוינים. הצבא עזב המקום בחמש - כי בשש עליהם להמציא במעונותיהם. היו באים עליהם בימים שאחר כך. נחום דרש מהם להעביר הסיירה שנחקקה בכפר הלל - והם עשו זאת.

אצל הערבים פעלה קבוצת צלפים מצוינים, שפגעו ומכוון לכל מקום.

הרגשה בכפר סולד ובגליל אין ארגון. לא היתה עזרה. דרשו עזרה בציר ובאנדים - ולא קיבלו. אין כוח מסכיק בגליל. יש בדפנה מחנה פלמח 80-90 איש, די חדש. בכפר בלוס יש פלמח 35 איש. חיש לא קיים למעשה. אין הגנה מרחב. אין סיורים. אנשי פלמח עסוקים בשמירה על החבורה.

- ביקר אותי שליח דיילי אכספרס בוג'יו. יהודי. שוחחנו על המצב.

- ביקר אותי הקונסול לוח. מדבר עברית רהוטה. מוכן להמליץ בעני ראש המטה בעניין רכישה. בסוף שיחנו מפולין לעלות לארץ - בלי כל הפרעה.

- חזר אלי הח' גינזבורג מכפר סולד. הנקודה דורשת - מרגמה גדולה נוספת ופגזים, 2 מכוניות יריה כבדות, 2 מקלעים נוספים, 20 רובים להשלמה התקן, 5 תחים, כלאי

13.1.48, יום ב' ב' שבט.

בררתי החשבון עם חולס. לפי אליעזר הגיעו לז: שני מיליון $\frac{1}{4}$ מהמבית הסיוחה = 750.000 ₪. הוציא באמריקא 1.700.000, כחוך זה 150.000 לרדיו סאין לזקוף על חשבון, נשארים 1.550.000. סוניה הוציא למענו 150.000, בידי פינו יש בשבילו 350.000, ס"ה 2.050.000. מגיע עוד 700.000 (ולא חצי מיליון כפי שאמר קסלן) - חיים מערער על חשבון זה: הוצאות על ס.ג.ס. זה לא על חשבון. מלבד זאת: עם בואו לאמריקא נתן לו אליעזר 750.000 בלי קשר עם התקציב. הכשלוך בקנדה עלה עד 100.000. יגיש לי חשבון ספורט. ואשר להתפטרותו: הוא חולק על "הקו שלי" - היות שלחיים יש די עבודה, יעשו עבודה גם אחרים. תכיסחו היא - שהוא אחראי להקמת ההעשיה כולה. לחימה יש מומחה אחד בלבד - בחיפה, ושמו פורסונה. הוא אינו רוצה לעזוב עסקו ומוכן לעבוד רק חלקית בהעשיה שלנו. אבל אפשר להכריח אותו. הוא מתנגד לכל מסירת העשיה, אפילו חלקית, לאחרים, כי מטבע כל העשיה או מוסד לגדול והלהתרחב, ויש רק איש אחד שהחכמה בכך 25 סנה - זהו חיים.

קבענו בירור על מפעל החלורסים והמוקשים עט ויל. ושבח, וברור נוסף ~~א~~ על מדע בהשתתפות יוחנן.

- בא אצלי ון רם, קצין מטיאורולוגי ראשי בשדה העומה בלוד, יהודי. מוכר: כמעט כל השרות המטיאורולוגי בירושלם ובלוד הוא יהודי. בראש עומד פייג (Fäige) יהודי גרמני. בסניף הירושלמי עובדים 102 יהודים, מהם פקידים 55 (53 יחידות כשפתחיות) 30 מהם רווקים, השאר נשואים. רוצים להעביר כולם לת"א ודורש מקום מחאים - נראה לו שזהו התערובה. קרוב לשדה התעופה ולתחנת רדינג. בלוד יש רדר עם רדיוס ראייה של 900 מיל, אבל בלוד אפשר להשתמש בו רק 3 שעות ביממה, ספני רעש האווירונים הבאים והולכים. זהו הכלי היחיד בארץ, שייך למיניסטריון האויר, מושאל עד 31 בכרס להכשלה א"י, שסרבה לקנות אותו מהמיניסטריון. שויו 8.000 לא"י, ערכו - לא יסוער.

פייג רוצה להעבירו כיד לח"א, דרוש אולם בגובה של 5 מטר; ודרושות דירות בסביל 7 עובדים יהודים (5 רווקים וזוג אחד) יש להם גם *Radio Round*. מירושלם רוצה פייג להעביר כל הרשימות, המספרים, הציורים, המכונות, מכונת הדפוס ודפוס דוסרי. דרוש 300 מטר חלל משרד, 250 רגל מרובע לעניינים אחרים.

פקיד אחד פרידמן נמצא בקשר אמיץ עם הסוכנות. פייג קשור עם הסטריין.

ביקשה ישראל לבדוק התערוכה ובגרש RAF לשתי מטרות אלו.

- נחמיה גינזבורג מכפר סולד. אש נפתחה ב-7.5 בבוקר - חזקה מאוד, שירה יצאה בבוקר בשבע פחות רבע - בלי הפרעות (יצאה לדרך ח"א). עשרים רבע אחר צאת השירה ההלה אש מרוכזת. מכשגב עם ראוי כנוסיה נוסעת בכביש בעבר הטני לצד הארץ. ירו כ-45 איש לפי הערכת המפקד שלנו. האנגלים העריכו 100 איש. אנשי סמיר ראו מהחורי העלובה היורה הרבה אחרים. היה קשה לתפוס עמדות בכפר סולד - כי האש הייתה חזקה; ירדו ^{ירדו} מדגני ברניק, חת מקלעים ורובים. חברינו החזירו אש, המפקד שלנו פקד להכניק אש ולתפוס עמדות. אחרי 20 דקה היו העמדות תפוסות. אילו היה נסיון להתפרץ לכך היה הכבד קריטי. חברינו ירו מארבעים רובים ושני מקלעים, לא הוציאו יותר טשט טאות כדורים. הייתה הנחה שלא תבוא עזרה, ושהדבר יכשך ויש לשמור על כדורים ועל רזרבה לקרב-מגע. לא יודעים אם פגעו בערבים. בטבע וחצי שמעו בכפר גלעדי שיט אש בכפר סולד, שאלו דפנא מה פשר היריות - ענו יש התקפה קטלנית על כפר סולד. אז ניבטו מכ"ב לקולונל ודרסו התערבותו באשר זוהי פגיעה בינלאומית. ענה שיוצא סיור של 4 טשוריינים בין כך ובין כך ויוסיף עוד 4 טשוריינים. בשמונה וחצי הרגיש המפקד שאנו שולטים על המצב (נחום שפיגל היה למעשה הכפקד, הסקוד הוא הלל לסכרגר).

יש שהי מרגמות קטנות, אחת גדולה. הפגזים היו פסולים, משבעה פגזים שנים לא התפוצצו. לכרגמה הגדולה לא היו טגזים, מכונת יריה כבדה לא הייתה. הצבא הגיע ב-11 נחות עשרים. באו 8 מכוניות, 4 נכנסו לדן, 4 לכפר סולד. היו לצבא הרבה מחסומים בדרך, על יד כל מחסום היו כוח ערבי, כל הדרכים עד לחלטה היו חסומים.

תחכוכה לנשק קל, 150 רמוני יד - להגנה, חילוף החמושים הפסולה של מרבכות קטנות.
קצר עהונים וטלפונים נוספים. ביצורים: גבות ביטון לבתי הילדים. השלמת העבודות,
בנין בסחון. ביצור בתי המגורה, במיוחד בתי הילדים, חררי חולים, עזרה ראשונה ומעקדות.
ביצור החנת הכוח, מכון המים, סנק מים נוסף, גנרשור נוסף, הגברת הגדר, מיקוש, בגדל
שמירה עם פרויקטור, עמדה מבוצרת בדוארה.

תחבורה: שריון לאוסו, זיפות הכביש, סנדר משורין למן. בי"ח שדה בדפנה, מלויס
לעזרה ראשונה. תלבושת צבאית ליוצאים לשדה, בגדים חמים לשומרים בעמדות, חגור.

- אה"צ ישיבת ועד הבטחון.

- בערב ישיבת ההנהלה שהגיעה הנה מירושלם. הרצאה על בעיות הבטחון והתקציב הדרוש.
החלט על נסיעה גולדה לאמריקא.

14.1.48

הבוקר המשיך ישיבת ההנהלה. אה"צ ישיבת הועדה המדינית.

- אהרון: התגברו על שאלת חומר גלמי בשביל שמטון. השבוע יעשו הבחינות. בקנה מידה
לבורטורי נעשו הנסיונות והצליחו. כרגע יכלים לייצר 6 קילו ליום. לציוד פתוח
דרושים שני קילו. בונים עכשיו אופרטורה תעשייתית שהייצר 80 קילו ליום (שתי טונות
לחודש). החרושת תתחיל לעבוד בעוד ששה שבועות. להשתמש בכך אפשר 1) או בעגזים
(מרגמה גדולה יורה במרחק עד $3\frac{1}{2}$ קילומטר, קטנה קילומטר אחד). ברמונים - 30 מטר,
2) למען לא ירגישו בדבר כלל - ע"י "נראות": בקופסה שמחממים אותה, החום מאדה,
ומכוונים כלפי הרוח. צריך לעשות זאת בקרבת המקום: להעמיד שורה של קופסאות ולהסתלק.
לעשים בפברואר (התאריך המשוער - לדעת כמה פקידים - של הפינוי, החומר יהיה מוכן).
לפעולת שמטון מספיקים חמשה רגעים. ברוח חזקה השימוש כמעט לא יועיל - ישא אותו
הרוח. (25 בחורים ידעו את המלאכה).